

สารานุกรม

นโยบายในการกำหนดราคาเพื่อเพิ่มการผลิตและสร้างรายได้

I

ราคาสินค้าชนิดใดชนิดหนึ่งได้แก่ จำนวนเงินที่ใช้จ่ายไปเพื่อซื้อสินค้าชนิดนั้นๆ ในระบบเศรษฐกิจปัจจุบัน การซื้อขายและแลกเปลี่ยนทำให้เกิดความพอใจแก่ทั้งผู้ซื้อและผู้ขาย รวมทั้งเจ้าของปัจจัยการผลิตประเภทต่างๆ ตลาดจึงประกอบไปด้วยสินค้าและบริการมากมายหลายร้อยชนิด เมื่อเป็นดังนี้ ราคาสินค้าและบริการในตลาดจึงมีอยู่หลายราคา แต่อย่างไรก็ตาม อาจจะแบ่งแยกราคาสินค้าและบริการออกเป็น 2 ประเภทที่สำคัญๆ ซึ่งได้แก่ ราคาสินค้าอุปโภคและบริโภคทั่วไป และราคาบริการของปัจจัยการผลิต

ราคาสินค้าและบริการประเภทแรกได้แก่ ราคาสินค้าและบริการทุกชนิดซึ่งปรากฏอยู่ในตลาดที่ผลิตขึ้นมาเพื่อสนองความพอใจของผู้บริโภค ราคาสินค้าและบริการประเภทนี้ได้แก่ ราคาข้าวสาร ราคาน้ำตาล และราคาเนื้อสัตว์ เป็นต้น ส่วนราคาบริการของปัจจัยการผลิตได้แก่ ค่าจ้างแรงงาน เงินเดือน ดอกเบี้ย เงินปันผล และกำไร เป็นต้น บริการของปัจจัยเหล่านี้มีความจำเป็นที่จะต้องใช้ในกระบวนการผลิตสินค้าอุปโภคและบริโภค โดยอาจเรียกราคาบริการของปัจจัยการผลิตว่าได้แก่ รายได้หรือค่าตอบแทนของปัจจัยการผลิตก็ได้

การที่ระดับราคาสินค้าชนิดหนึ่งชนิดใดเปลี่ยนแปลงไปในทางเพิ่มขึ้นหรือลดลงจึงย่อมจะเกิดความได้เปรียบและเสียเปรียบแก่บุคคลกลุ่มต่างๆ เช่น ถ้าราคาสินค้าเพิ่มขึ้น ผู้ขายจะเป็นฝ่ายได้เปรียบ ในขณะที่เดียวกัน ผู้ซื้อก็ย่อมจะเสียเปรียบ

การอธิบายแบบนี้ยังใช้ได้ กับการที่ราคาบริการ ของปัจจัยการผลิตเปลี่ยนแปลงไป ในทางเพิ่มขึ้นหรือลดลง พิจารณาจากสภาพของข้อเท็จจริงแล้ว โอกาสที่ระดับ ราคาสินค้าชนิดหนึ่งจะมีแนวโน้มลดลงมีอยู่น้อยมาก ทั้งนี้ เพราะว่าการลดลง ดังกล่าวจะเกิดความเสียหายแก่ผู้ผลิต เจ้าของปัจจัยการผลิตและผู้ขาย ในระยะสั้น บุคคลดังกล่าวอาจจะลดราคาลงบ้าง แต่ในระยะต่อไปบุคคลดังกล่าวจะเลิกดำเนินการ ผลิตและอาจหันเหทรัพยากร ไปทำการผลิตสินค้าชนิดอื่น ๆ ที่มีระดับราคาสูง ถ้า หากอยู่ในฐานะที่จะดำเนินการดังกล่าวได้ ระบบเศรษฐกิจปัจจุบันบริการของ ทรัพยากรหรือปัจจัยการผลิตสามารถนำไปใช้ได้หลาย ๆ ทาง เช่นเดียวกับ สินค้าและบริการชนิดต่าง ๆ ก็มีทางใช้ได้หลาย ๆ ทาง ผู้ผลิตและผู้บริโภคทำหน้าที่ ที่สำคัญในการเลือกผลิตและเลือกบริโภค ในทิศทางที่ตนเห็นว่าจะได้รับผลประโยชน์หรือความพอใจในระดับที่สูงพอ

II

ถ้าจะพิจารณาดังสาเหตุของจุดเริ่ม ของยุค ราคาสินค้าแพง ในประเทศไทย เรากันแล้ว ก็พบว่าในระยะก่อนต้นปี 2516 ปรากฏว่าราคาสินค้าและบริการ หลายชนิดมีราคาเพิ่มขึ้นเป็นอันมาก เช่น ราคาน้ำมัน ราคาสินค้าประเภทอาหาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งราคาน้ำมันนั้นได้เพิ่มขึ้นเป็นอันมากภายในระยะเวลา 1-2 ปี เท่านั้น ทั้งนี้เพราะว่าประเทศผู้ส่งออกน้ำมัน ได้ใช้มาตรการที่สำคัญรวม 2 ประการ กล่าวคือ :

- (1) การเพิ่มราคาน้ำมัน
- (2) การตัดทอนปริมาณการผลิตน้ำมัน

มาตรการดังกล่าวแล้วได้ก่อให้เกิดความกดดันต่อราคาน้ำมันชนิดต่างๆ อย่าง กว้างขวาง ราคาสินค้าและบริการที่ผลิตโดยใช้น้ำมันในกระบวนการผลิตจึงถูก

กดดันให้เพิ่มขึ้น ราคาสินค้าที่ส่งเข้า ราคาสินค้าประเภททุน ราคาสินค้าที่ผลิตภายในประเทศและค่าบริการทางด้านการขนส่งสาขาต่างๆ จึงเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ การลดค่าภายนอกของเงินบาทสองครั้งในระยะก่อนหน้านั้นนับว่ามีส่วนซ้ำเติมสถานการณ์ด้านนี้ด้วย

การผลิตสินค้าอุปโภคและบริโภคภายในประเทศแทบทุกชนิดมีการใช้สินค้าและวัตถุดิบที่ต้องสั่งเข้าจากต่างประเทศในกระบวนการผลิตในขั้นนี้ ราคาสินค้าและบริการโดยทั่วไปจึงเพิ่มสูงขึ้น ส่วนทางด้านราคาสินค้าประเภทอาหารในตลาดโลกก็ถูกกดดันให้เพิ่มขึ้นเช่นเดียวกัน สินค้าประเภทอาหารเกิดความขาดแคลนในตลาดโลก ประเทศที่ผลิตสินค้าประเภทอาหารและวัตถุดิบสามารถส่งออกขายได้ราคาดี การส่งออกจึงเพิ่มปริมาณมากขึ้น ราคาสินค้าประเภทอาหารภายในประเทศจึงเริ่มสูงขึ้น ราคาสินค้าประเภทข้าวสารและน้ำตาลเพิ่มขึ้นอย่างผิดปกติ ทั้งนี้เนื่องจากระบบเศรษฐกิจของประเทศไทยเรามีการค้าขายติดต่อกับต่างประเทศในลักษณะที่กล่าวได้ว่าการค้าต่างประเทศมีบทบาทที่สำคัญต่อการผลิตและการบริโภคภายในประเทศ กล่าวคือ มูลค่าของสินค้าออกและสินค้าเข้ารวมกันคิดเป็นประมาณร้อยละ 46.70 ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศในปี 2517 ลักษณะของโครงสร้างการผลิตและการพึ่งพาอาศัยการค้าต่างประเทศ เป็นอันมากดังกล่าว ทำให้เกิดปัญหาที่เรื้อรังและแก้ไขได้ยากในแง่ของการรักษาเสถียรภาพของระดับราคาและปริมาณการผลิตรวมทั้งเสถียรภาพของรายได้และการว่างงานภายในประเทศ

การที่ระดับราคาสินค้าและบริการโดยทั่วไป และโดยเฉพาะอย่างยิ่งราคาสินค้าประเภทอาหารที่จำเป็นแก่การครองชีพเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เป็นผลให้เกิดความกดดันแก่ค่าจ้างแรงงาน กลุ่มบุคคลที่มีรายได้ยังชีพจากค่าจ้างแรงงานเพียงด้านเดียวย่อมเกิดความเดือดร้อน การเรียกร้องค่าจ้างแรงงานเพิ่มขึ้นเพื่อให้สมดุล

กับค่าครองชีพจึงเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ทาง การ ได้ ประกาศ ให้มีการเพิ่มค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำในหลายจังหวัด เพื่อให้สอดคล้องกับการเพิ่มของระดับราคาสินค้าและบริการโดยทั่วไป แต่อย่างไรก็ตาม ปัญหาทางด้านแรงงานสัมพันธ์ ไม่ใช่ปัญหาที่จะสามารถแก้ไขได้ภายในระยะเวลาอันสั้น ทั้งนี้ เนื่องจากประเทศไทยเราเพียงจะมีการเปลี่ยนแปลงการปกครองอีกทั้งการปกครองภายหลังการเปลี่ยนแปลงก็เป็นไปในระบอบประชาธิปไตย จึงจำเป็นจะต้องติดตามมาด้วยการเรียกร้อง การประท้วง การไม่เคารพกฎหมาย การขาดความรับผิดชอบและอาชญากรรมประเภทต่าง ๆ สภาพการณ์เหล่านี้ยังเป็นแรงกดดันต่อภาวะเศรษฐกิจของประเทศเพิ่มขึ้นอีก ผิดกับการเปลี่ยนแปลงในประเทศอื่น ๆ ซึ่งเปลี่ยนแปลงการปกครองแล้วติดตามมาด้วยการปกครองในระบอบเผด็จการ มีการยกเลิกเสรีภาพของประชาชนโดยสิ้นเชิงและมีการใช้ความเจ็บช้ำชากในการแก้ไขปัญหาลักษณะต่าง ๆ แต่อย่างไรก็ตามสำหรับในกรณีของประเทศไทยเรานั้นเป็นที่เชื่อว่าในระยะต้นภาย หลัง การ เปลี่ยนแปลงการใช้เสรีภาพก็ย่อมเป็นปัญหาอยู่บ้างเป็นสังขรรณคาสามัญ ในระยะต่อไปชาวไทยเราก็จะค่อย ๆ ปรับการใช้เสรีภาพของตนให้สอดคล้องและเหมาะสมกับเป้าหมายทางด้านอื่น ๆ ของประเทศชาติในที่สุด ถ้าชาวไทยเราเองมีความอดทนและมีศรัทธาเพียงพอต่อระบอบการปกครองระบอบประชาธิปไตย ซึ่งเป็นระบอบที่ให้เสรีภาพแก่ประชาชนโดยทั่วไป

III

การใช้มาตรการของทางการในอดีตเพื่อรักษาเสถียรภาพของระดับราคา มีทั้งการพยุงราคา การประกันราคา รวมทั้งมีการควบคุมราคาสินค้าหลายชนิดมิให้เพิ่มขึ้น มาตรการดังกล่าวสามารถใช้ได้เป็นผลดีภายใต้สภาพแวดล้อมบางประการเท่านั้น สภาพแวดล้อมในระยะเร็ว ๆ นี้ได้เปลี่ยนแปลงไปเป็นอันมาก เช่น เกิด

ภาวะเงินเฟ้อขึ้นในประเทศอุตสาหกรรมที่สำคัญ ๆ ราคาสินค้าประเภทเชื้อเพลิงเพิ่มขึ้น ราคาสินค้าประเภทอาหารเพิ่มขึ้น ราคาสินค้าสังเข็บเพิ่มขึ้น ค่าแรงงานและค่าขนส่งต่าง ๆ ถูกปรับให้เพิ่มสูงขึ้น ผลกระทบของสภาพแวดล้อมดังกล่าวจึงเกิดความกดดันต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศไทย ซึ่งเป็นระบบเศรษฐกิจที่มีการพึ่งพาอาศัยการค้าต่างประเทศเพิ่มขึ้นโดยสม่ำเสมอ

ด้านการเงินและการคลังก็ปรากฏว่าทางการได้พยายาม ชลอการเพิ่มของปริมาณเงิน โดยการพยายามตัดการใช้จ่าย ชลอการให้กู้ยืมและพยายามเก็บภาษีอากรเพิ่มขึ้น สุดท้ายก็กลายเป็นสิ่งที่ซ้ำเติมภาวะเศรษฐกิจของประเทศ เกิดภาวะที่ระบบเศรษฐกิจมีระดับราคาสินค้าและบริการเพิ่มขึ้น และในขณะเดียวกันก็เกิดภาวะตกต่ำขึ้นโดยทั่วไป การรักษาสถียรภาพของระดับราคาโดยการควบคุมราคาสินค้าหลายชนิดมิให้เพิ่มขึ้น จึงเป็นเป้าหมายทางเศรษฐกิจที่มีความสำคัญ ในขณะเดียวกันก็ปล่อยปละละเลยเป้าหมายทางด้านการใช้ทรัพยากรประเภทที่ดิน แรงงาน ทู่น ที่มีความสามารถและมีความเต็มใจที่จะทำงาน การผลิตและรายได้ของประเทศก็เพิ่มขึ้นไม่ได้และในขณะเดียวกันราคาสินค้าก็เพิ่มขึ้นเนื่องจากปริมาณการผลิตลดลง กล่าวคือ ถ้ามีการควบคุมราคาในสาขาการผลิตหนึ่ง ก็ย่อมทำให้ทรัพยากรไหลไปสู่การผลิตในสาขาที่มีได้ควบคุมราคา ซึ่งจะให้ผลกำไรสูงกว่าการผลิตในสาขาแรก ผลผลิตในสาขาแรกจึงเกิดปรากฏการณ์ของความขาดแคลน การกักตุน และการเก็งกำไรจากการเพิ่มของราคาจึงเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้

ปัญหานี้เน้นว่ามีความสำคัญในทางวิชาการ กล่าวคือ เป็นปัญหาเกี่ยวกับการเลือกเป้าหมายทางด้านเศรษฐกิจระหว่างการรักษาเสถียรภาพของระดับราคาในภาวะการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป และการเพิ่มการผลิตรวมทั้งการสร้างรายได้ เป็นที่ยอมรับกันว่าระดับราคาสินค้าโดยทั่วไปนั้น เป็นที่ยากอย่างยิ่งที่จะรักษาไว้มิให้

เพิ่มขึ้นได้ ถึงแม้ว่าระบบเศรษฐกิจจะยังทำงานไม่เต็มที่ก็ตาม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในกรณีของระบบเศรษฐกิจของ ประเทศไทย จะเห็น ได้ว่า ทรัพยากร ประเภทต่าง ๆ ที่มีความสามารถและมีความเต็มใจที่จะทำงาน ยังคงทำงานอยู่ในระดับต่ำกว่าความสามารถและความเต็มใจที่มีอยู่จริง การยินยอมให้ระดับราคาสินค้าโดยทั่วไปเพิ่มขึ้นบ้างเป็นครั้งคราวจะกระตุ้นให้ทรัพยากรที่มีอยู่ถูกนำมาใช้ในกระบวนการผลิตเพิ่มขึ้น การผลิตและรายได้ก็จะมีทางเพิ่มขึ้นได้ กล่าวง่าย ๆ ก็คือ ถ้าจะมีการจัดเป้าหมายทางด้านเศรษฐกิจเสียใหม่ โดยให้ความสำคัญของการเพิ่มการผลิต และการสร้างรายได้แทนเป้าหมายทางด้านการรักษาระดับราคาทั่วไปให้คงที่ ซึ่ง จะเกิดผลเสียต่อการเพิ่มการผลิตและการสร้างรายได้ดังได้กล่าวมาแล้ว

IV

การยอมรับเป้าหมายทางด้านเศรษฐกิจที่ว่า การเพิ่มการผลิตและการสร้างรายได้มีความสำคัญสูงกว่าการรักษาระดับราคาสินค้าและบริการให้อยู่ในลักษณะที่ค่อนข้างคงที่ เท่ากับเป็นการยอมรับว่าระดับราคาสินค้าต่าง ๆ สามารถเพิ่มขึ้นได้ สาขาการผลิตที่ราคาสามารถเพิ่มขึ้นได้ ก็จะเป็นประโยชน์แก่ทรัพยากรที่อยู่ในสาขานั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง แรงงานก็จะมีรายได้และสวัสดิการเพิ่มขึ้น ส่วนผู้บริโภคก็จะต้องรับภาระเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย เนื่องจากผู้บริโภคมีจำนวนมาก การที่ระดับราคาสินค้าเพิ่มขึ้นจะเกิดความเสียหายหรือไม่ประการใด ... และจะมีมาตรการแก้ไขความเสียหายดังกล่าวอย่างไร ในขั้นนี้ ใครขอให้พิจารณาถึงแนวทางต่าง ๆ กล่าวคือ :

ประการแรก ความเดือดร้อนของบุคคลที่มีรายได้ประจำ ได้แก่ บุคคลที่มีรายได้จากการใช้บริการของแรงงาน ซึ่งมีรายได้ประเภทเงินเดือน ค่าจ้าง ถ้าราคาสินค้าและบริการที่จำเป็นแก่การครองชีพเพิ่มขึ้นก็ย่อมเกิดความเดือดร้อน

ปัญหานี้อาจจะผ่นคลายหรือบรรเทาลงได้โดยวิธีการเฉลี่ยภาระกันระหว่างฝ่ายต่างๆ รวม 4 ฝ่าย กล่าวคือ (1) รัฐบาลหรือเอกชน (2) บริษัทห้างร้าน (3) กระทรวงทบวงกรมและรัฐวิสาหกิจ และ (4) สังคม

รัฐบาลหรือเอกชนซึ่งเป็นผู้ที่มีรายได้ประจำที่ค่อนข้างต่ำ จำเป็นจะต้องมีการจัดลำดับความสำคัญของการใช้จ่ายภายหลังที่ระดับราคาสินค้าและบริการได้เพิ่มขึ้นแล้ว ราชการโตที่ไม่จำเป็นก็ต้องพิจารณาตัดออกไป ความต้องการและการใช้จ่ายเพื่อแสวงหาความพอใจใหม่ ๆ แปลก ๆ ก็พยายามพิจารณาตัดออกไป การปล่อยปละละเลยไม่พิจารณาปรับการใช้จ่ายของแต่ละบุคคลเป็นสิ่งที่ไม่มีใครสามารถช่วยเหลือได้ ต่อมาบริษัทห้างร้าน กระทรวงทบวงกรมและรัฐวิสาหกิจก็จำเป็นต้องมีการพิจารณาปรับเงินเดือนขั้นต่ำของลูกจ้าง พนักงาน และข้าราชการขึ้นเป็นระยะ ๆ เพื่อช่วยเหลือบรรดาลูกจ้าง พนักงาน และข้าราชการที่มีเงินเดือนต่ำและไม่สอดคล้องกับภาวะการณืเพิ่มของค่าครองชีพ ในประการสุดท้าย สังคมหรือประเทศชาติก็จำเป็นต้องพิจารณาให้ความช่วยเหลือทางด้านสวัสดิการรูปต่างๆ เช่น การศึกษาเล่าเรียนของบุตร-ธิดาของผู้มีรายได้ต่ำ การรักษาพยาบาลและนอกจากนี้ ถ้าหากเป็นกรณีที่เกิดความยากจนอย่างร้ายแรงทางการก็อาจจะต้องหาวิธีการจ่ายเงินสดเป็นการช่วยเหลือ เพื่อให้ผู้รับสามารถนำเอาเงินดังกล่าวไปใช้จ่ายในการดำรงชีพต่อไป แต่ในระยะยาวก็ต้องมีมาตรการส่งเสริมทางด้านอาชีพของบุคคลที่มีฐานะยากจนเหล่านี้ สำหรับการจ้ดอาคารสงเคราะห์ให้ประชาชนที่มีรายได้ต่ำเข้าซ้อ นั้น เป็นที่สงสัยว่าอาจมีความสำคัญค่อนข้างต่ำ ตามธรรมดาคนนั้นบุคคลที่มีรายได้ต่ำและมีความเดือดร้อนในด้านการดำรงชีพ บุคคลเหล่านี้ย่อมจะต้องการเงินสดไปใช้จ่ายมากกว่าที่จะคิดถึงที่อยู่อาศัย

ประการที่สอง บุคคลที่มีรายได้ประเภทค่าเช่า ดอกเบี้ย ผลกำไรและเงินปันผล ย่อมจะไม่เกิดความเดือดร้อนถ้าหากระดับราคาสินค้าและบริการได้เพิ่ม

ชั้นบ้าง ในทางตรงกันข้ามได้มีการพบว่า การควบคุมราคาของทางการกลับยิ่งจะทำให้บุคคลเหล่านั้นมีฐานะดีขึ้นอีก เพราะว่าสามารถหาซื้อสินค้าและบริการมาใช้ในการอุปโภคและบริโภคได้ง่ายกว่าบุคคลที่มีรายได้ต่ำ เนื่องจากมีรายได้ประเภทต่าง ๆ สูงกว่าภาวะเงินเฟ้อหรือการเพิ่มขึ้นของระดับราคาสินค้าและบริการจึงมิได้เกิดความกระทบกระเทือนแก่บุคคลที่ร่ำรวยแต่ประการใด การตรึงราคาน้ำมันนับว่าเป็นตัวอย่างที่ดี บุคคลที่ร่ำรวยย่อมได้รับผลประโยชน์เนื่องจากมีรายได้เพิ่มขึ้น ในขณะที่เดียวกัน ก็สามารถซื้อน้ำมันได้ในราคาเดิม นอกจากนี้ ยังมีผลไปถึงการใช้ น้ำมันในลักษณะที่ไม่ประหยัดอีกด้วย

ปัญหาที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่ได้มีการกล่าวถึงกันอยู่เสมอ ๆ ก็คือ ปัญหาความแตกต่างกันระหว่างรายได้ที่เป็นตัวเงินของประชากรในเมืองและในชนบท เนื่องจากสภาพแวดล้อมทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของเมือง และชนบทมีความแตกต่างกันเป็นอันมาก จึงจำเป็นต้องยอมรับความจริงอยู่ประการหนึ่งว่า รายได้ที่เป็นตัวเงินของประชากรในเมืองและในชนบทไม่มีทางที่จะเท่าเทียมกันได้ แต่ก็พอมีทางที่จะใช้มาตรการเพื่อปรับรายได้ของประชากรในเมืองและในชนบทให้หยุดแตกต่างกันได้ โดยวิธีการสร้างบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ ในชนบทให้มากขึ้น บริการดังกล่าวได้แก่ ถนน โรงเรียน สถานอนามัย การขุดคลองส่งน้ำ และพลังงานไฟฟ้า เป็นต้น อนึ่ง การอำนวยความสะดวกและรวดเร็วแก่ประชาชนที่ไปติดต่อกับทางการก็นับว่าเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้ใช้เวลาไปในการทำงานเพื่อหารายได้เพิ่มขึ้นได้ทางหนึ่ง บริการต่าง ๆ เหล่านี้ประกอบกับการได้มาซึ่งความรู้ใหม่ ๆ และการเพิ่มความชำนาญของประชากรในชนบทก็ย่อมจะกระตุ้นให้เกิดการผลิตและการใช้ทรัพยากรในชนบทเพิ่มมากขึ้น ซึ่งเป็นวิธีการสร้างรายได้ขึ้นในชนบท ในระยะยาวรายได้ของประชากรในชนบทก็มีทางเพิ่มขึ้นได้

ประการสุดท้าย ปัญหาการจัดลำดับความสำคัญของการใช้ทรัพยากรประเภทต่าง ๆ ทรัพยากรประเภทต่าง ๆ นั้นมีทางใช้ได้หลายทาง ถ้านำทรัพยากรไปใช้ในสาขาการผลิตหนึ่งมากก็จะเหลือทรัพยากรไปใช้ในสาขาการผลิตอื่น ๆ ได้น้อย การตัดสินใจที่จะผลิตสินค้าและบริการประเภทที่จำเป็นนับว่าเป็นเรื่องของตลาดซึ่งประกอบไปด้วยบุคคลที่มีรายได้แตกต่างกัน สำหรับประเทศไทยเรา เนื่องจากรายได้ของประชากรยังแตกต่างกันมาก บุคคลที่มีรายได้สูงจึงต้องการบริการบางประเภท เช่น สนามกอล์ฟ บาร์ และไนท์คลับ และสถานอาบอบนวด ส่วนบุคคลที่มีรายได้ต่ำต้องการบริการต่าง ๆ เช่น สถานเอนามัย โรงพยาบาล โรงเรียน และสินค้าอุปโภคและบริโภคที่มีราคาต่ำ ผลตอบแทนของการลงทุนผลิตสินค้าและบริการสำหรับบุคคลที่มีรายได้สูง จึงมากกว่าผลตอบแทนของการลงทุนผลิตสินค้าและบริการสำหรับบุคคลที่มีรายได้ต่ำ ทรัพยากรประเภทต่าง ๆ จึงหันเหไปทำการผลิตสินค้าและบริการประเภทแรกแทนที่จะผลิตสินค้าและบริการประเภทหลัง การแก้ไขปัญหานี้จะต้องใช้มาตรการหลาย ๆ ด้านพร้อม ๆ กัน มาตรการเหล่านี้มีวัตถุประสงค์ในขั้นปลายที่จะต้องหยุดยั้งการผลิตสินค้าและบริการประเภทแรก โดยหันทรัพยากรให้มาใช้ในการผลิตสินค้าและบริการประเภทหลัง การเพิ่มราคาสินค้าและบริการที่จำเป็นบ้างเป็นครั้งคราวเพื่อช่วยให้การผลิตดังกล่าวได้รับผลตอบแทนสูงขึ้นเป็นวิธีการหนึ่งที่จะช่วยให้ทรัพยากรในสาขาการผลิตอื่น ๆ ได้หันเหมาสู่การผลิตในสาขานี้เพิ่มขึ้น ในระยะยาวผู้บริโภค ผู้ใช้แรงงานและเจ้าของปัจจัยอื่น ๆ ก็จะได้รับผลประโยชน์ ในระยะยาวการพิจารณาจัดเก็บภาษีทางตรงแก่บุคคลที่ร่ำรวยเพิ่มขึ้นจะช่วยปรับการใช้ทรัพยากรของสังคมไปในทิศทางที่เหมาะสมยิ่งขึ้น การจัดลำดับความสำคัญของการผลิตของสังคมเป็นปัญหาสำคัญที่จำเป็นจะต้องรีบแก้ไข บุคคลที่มีรายได้ต่ำจำนวนไม่น้อยที่กระทำตัวเป็นบุคคลที่ร่ำรวยชอบใช้จ่ายฟุ่มเฟือยในเรื่องไร้สาระ รายได้จึงไม่พอ เมื่อไม่พอที่จะใช้จ่าย

ในสิ่งจำเป็น ก็เกิดการเรียกร้องและหาทางออกในทางมิชอบ ผู้ที่ร่ำรวยซึ่งใช้
อิทธิพลทางด้านการเงินสร้างอำนาจและภวรัคย์ที่ต่าง ๆ นานา ๆ ในสภาพการณ์ที่
รัฐบาลไม่อาจใช้อำนาจรักษาความสงบสุข ได้อย่างเต็มที่ มิใช่ความผิดของรัฐบาล
ความผิดส่วนหนึ่งเกิดจากคนในสังคม คนในสังคมควรจะมานั่งคิดพิจารณาปรับปรุง
ความคิดและการกระทำเสียใหม่ พิจารณาว่าสิ่งใดมีความสำคัญกันแน่ ปรากฏได้ก
ต้องการให้เพิ่มขึ้น การประท้วงและการลงลาเสีรภาพของบุคคลอื่นก็ต้องการ
ขณะเดียวกันนี้ คนไทยเรจำนวนมากก็ต้องการจะอุปโภคและบริโภคสินค้าและ
บริการในราคาต่ำ สิ่งต่าง ๆ ที่กล่าวแล้วนี้ล้วนเป็นสิ่งที่เป็นไปไม่ได้
ความรับผิดชอบของแต่ละคนในสังคมในการปฏิบัติหน้าที่ของตนก็ยังหวั่นระ
หลวม ไม่มีผู้ใดคิดว่าตนซึ่งเป็นสมาชิกของสังคมจะต้องมีภาระอย่างไรต่อสังคม
ทุก ๆ คนพากันคิดว่าตนมีสิทธิที่จะได้หลายสิ่งหลายอย่างจากสังคม สังคมจะหา
สิ่งเหล่านี้มาให้ ได้อย่างไร นอกจากจะไปรับหรือยืมมาจากบุคคลคนอื่น ๆ ซึ่งก็ไม่
ยุติธรรม และอีกประการหนึ่ง บุคคลอื่น ๆ ก็มีสิทธิและเสรีภาพที่จะทำการ
ปกป้องการกระทำดังกล่าวได้ในทำนองเดียวกัน

V

เนื่องจากสภาพการณ์แวดล้อมทางด้านเศรษฐกิจและการเมืองในปัจจุบัน ได้
เปลี่ยนแปลงไปจากที่เป็นอยู่ในอดีตเป็นอันมาก ความพยายามที่จะรักษาเป้าหมาย
ทางด้าน การรักษาเสถียรภาพของระดับราคา ประเทศเล็ก ๆ เช่นประเทศไทย ซึ่ง
ต้องพึ่งพาอาศัยการค้าต่างประเทศเป็นอันมาก รวมทั้งมีความกดดันทางด้าน
เพิ่มของจำนวนประชากร เป้าหมายดังกล่าวแล้วย่อมไม่สามารถรักษาไว้ได้ ควร
จะพิจารณานับเหเป้าหมายของนโยบายทางเศรษฐกิจมาเป็นการยินยอมให้ระดับ
ราคาเพิ่มขึ้นในอัตราที่จะเปิดโอกาสให้มีการเพิ่มการผลิตและการสร้างรายได้ให้สูง

พอที่จะรักษามาตรฐานการครองชีพของประชากรที่เพิ่มขึ้นเป็นอันมากไว้มิให้ตกต่ำลง นอกจากนี้ นโยบายทางเศรษฐกิจก็ควรจะมีเป้าหมายของการกระจายรายได้ให้เหมาะสม มีการปรับรายได้ให้เลื่อนเข้าหากันระหว่างประชากรในชนบทและในเมือง มีการใช้มาตรการหลายด้าน เพื่อที่จะลดความแตกต่างกันของรายได้ดังกล่าวในทันทีทันใด เพื่อที่จะให้หลักประกันได้ว่าความแตกต่างดังกล่าวจะสามารถลดลงได้ภายในอนาคตอันใกล้

ทศวรรษนี้เป็นทศวรรษของการเปลี่ยนแปลงเป้าหมายของนโยบายด้านต่างๆ อย่างขนาดใหญ่ นับตั้งแต่หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 เป็นต้นมาไม่ว่าจะเป็นนโยบายทางด้านการเมืองภายในและการเมืองระหว่างประเทศ นโยบายการเงินระหว่างประเทศ ทั้งนี้ก็เพราะว่าเป้าหมายของนโยบายต่างๆ ดังกล่าว ไม่มีทางที่จะรักษาหรือบรรลุ ได้ภายใต้สภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปดังเช่นที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ประการสำคัญ ... เป้าหมายเก่า ๆ เหล่านี้ล้วนไร้คุณค่าที่จะรักษาหรือที่จะบรรลุ สังคมจะต้องตอบคำถามว่าสังคมซึ่งประกอบไปด้วยสมาชิกเป็นจำนวนมาก มีความต้องการสิ่งใดแน่ ความต้องการของคนในสังคมปัจจุบันย่อมแตกต่างไปจากสังคมในอดีต

สมนึก แดงเจริญ